

3. Poziom produkcji danego gospodarstwa ustala naczelnik gminy po zasięgnięciu opinii właściwej komisji gminnej rady narodowej.

§ 5. 1. Jeżeli gospodarstwo rolne stanowiło współwłasność osób nie będących małżonkami, podziałowi ulega renta obliczona według art. 13 ust. 1—4, art. 14 oraz art. 23 ustawy. Zwiększenie renty z tytułu zrzeczenia się prawa do korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarskich oraz dodatki do rent przysługują współwłaścicielowi do nich uprawnionemu.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do współmałżonków, z tym że zwiększenie renty z tytułu zrzeczenia się prawa do korzystania z lokalu mieszkalnego i pomieszczeń gospodarskich ulega również podziałowi na dwie równe części.

§ 6. 1. Jeżeli renta ulega podziałowi między współwłaścicieli nie będących małżonkami, dodatki przewidziane w ustawie ustala się od części renty należnej współwłaścicielowi uprawnionemu do dodatku.

2. Jeżeli renta ulega podziałowi między współmałżonków, dodatki do renty ustala się od całej renty.

3. Przepis ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie również w razie wypłacania części renty dożywotnikowi.

§ 7. Do rent określonych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin dotyczące:

- 1) wypłaty i zawieszenia wypłaty świadczeń w czasie pobytu za granicą osoby uprawnionej,
- 2) zmniejszenia wypłacania świadczeń pieniężnych osobom pozbawionym wolności,
- 3) zmniejszenia i wypłacania świadczeń pieniężnych w czasie korzystania z niektórych świadczeń z funduszy publicznych.

§ 8. 1. Jednostki uspołecznionej gospodarki rolnej mogą nabywać bezpośrednio od rolników nieruchomości za

rentę lub spłaty pieniężne za zgodą ich jednostek nadrzędnych.

2. Umowa o przeniesieniu własności nieruchomości za rentę powinna zawierać dane niezbędne do jej ustalenia. W decyzji zatwierdzającej umowę naczelnik gminy rozstrzyga o podwyższeniu lub obniżeniu renty oraz o utrzymaniu lub zniesieniu służebności gruntowych. Umowa podlega wykonaniu z chwilą prawomocnego ustalenia prawa do renty.

§ 9. 1. Państwowe jednostki gospodarki rolnej mogą nabywać nieruchomości za spłaty pieniężne ze środków własnych lub dotacji, a spółdzielcze lub społeczne jednostki gospodarki rolnej ze środków własnych bądź kredytów bankowych.

2. Spółdzielcze i społeczne jednostki gospodarki rolnej odprowadzają do budżetu Państwa zryczałtowaną kwotę przeznaczoną na wypłatę renty w wysokości odpowiadającej sumie renty za okres 5 lat. Kwota ta płatna jest w 5 równych ratach rocznych.

§ 10. W razie nabycia przez uspołecznione jednostki gospodarki rolnej, nieruchomości za rentę lub spłaty pieniężne, jednostki te odpowiadają za zobowiązania związane z nabytym gospodarstwem do wysokości wartości przejętych nieruchomości zmniejszonej o kwoty wypłacone z tytułu spłat pieniężnych lub należne budżetowi Państwa. Wartość nieruchomości ustala się według przepisów o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

§ 11. Spłaty pieniężne z tytułu przekazania nieruchomości realizowane są w rocznych ratach, w terminach uzgodnionych z rolnikiem uprawnionym do spłat.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

126

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1974 r.

w sprawie pomocy postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 35 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Na cele pomocy postpenitencjarnej oraz na zapobieganie przestępczości przeznaczają się kwoty uzyskiwane z 5-procentowych potrąceń z należności za pracę skazanych.

§ 2. 1. Pomocy postpenitencjarnej udziela się osobom zwolnionym z zakładów karnych, zwanym dalej osobami zwolnionymi, w wypadkach uzasadnionych ich sytuacją rodzinną i majątkową.

2. Pomocy postpenitencjarnej nie udziela się osobom zwolnionym, uchylającym się od wykonywania pracy, oraz osobom, które nie przestrzegają porządku prawnego

lub uchylają się od wykonywania obowiązków przewidzianych przepisami prawa, a zwłaszcza przepisami o warunkowym przedterminowym zwolnieniu i nadzorze ochronnym.

3. Pomoc postpenitencjarna polega w szczególności na:

- 1) ułatwieniu znalezienia pracy lub przygotowania zawodowego,
- 2) zapewnieniu w razie potrzeby czasowego zakwaterowania,
- 3) umożliwieniu osobom chorym dalszego leczenia,
- 4) udzielaniu świadczeń materialnych, przede wszystkim w postaci dostarczenia odzieży, bielizny, obuwia, żywności lub bonów żywnościowych, a w szczególności uzasadnionych wypadkach — wypłacenia zapomóg pieniężnych.

4. Świadczenia materialne nie powinny być udzielane po upływie 6 miesięcy od dnia zwolnienia z zakładu karnego.

§ 3. 1. Osoba zwolniona ubiegająca się o udzielenie pomocy postpenitencjarnej jest obowiązana przedstawić dokument zwolnienia wydany przez zakład karny.

2. Instytucje, które świadczyły pomoc postpenitencjarną, odnotowują w dokumencie zwolnienia zakres udzielonej pomocy, jak również fakt nieuzasadnionej odmowy podjęcia pracy lub uchylania się od jej wykonywania.

§ 4. 1. Zakład karny zawiadamia nie później niż w terminie 3 miesięcy przed przewidywanym zwolnieniem:

- 1) terenowy organ administracji państwowej stopnia powiatowego:
 - a) o potrzebie skierowania na badania przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia osoby dotkniętej stałym lub długotrwałym naruszeniem sprawności organizmu w celu orzeczenia o inwalidztwie oraz stwierdzenia konieczności przysposobienia zawodowego (szkolenia) i zatrudnienia w warunkach przewidzianych dla inwalidów lub konieczności objęcia pomocą społeczną albo dalszym leczeniem, a zwłaszcza leczeniem odwykowym,
 - b) o dacie zwolnienia osoby nie mającej miejsca zamieszkania, która kwalifikuje się do umieszczenia w zakładzie pomocy społecznej,
- 2) właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o potrzebie skierowania na badania przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia osoby kwalifikującej się do uzyskania świadczeń rentowych lub o potrzebie ustalenia prawa do świadczeń rentowych,
- 3) terenowy organ administracji państwowej stopnia powiatowego lub miasta wyłączonego z województwa o potrzebie zatrudnienia z zakwaterowaniem osoby zwolnionej.

2. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1, wraz z niezbędnymi dokumentami znajdującymi się w dyspozycji zakładu karnego przesyła się do terenowego organu administracji państwowej lub oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych właściwych ze względu na położenie zakładu karnego; właściwość ta obowiązuje wyłącznie w zakresie czynności podejmowanych w czasie pobytu tej osoby w zakładzie karnym.

3. Zakład karny po ustaleniu potrzeby zatrudnienia osoby zwolnionej w warunkach przewidzianych dla inwalidów jest obowiązany zawiadomić o tym właściwy terenowy organ administracji państwowej, nie wcześniej jednak niż w terminie 2 miesięcy przed przewidywanym zwolnieniem.

§ 5. Zakład karny w razie konieczności udziela osobie zwalnianej pomocy, o której mowa w § 2 ust. 3 pkt 4.

§ 6. 1. Osobę zwolnioną oraz skazanego zobowiązanego przez sąd do wykonywania pracy zarobkowej lub łóżenia na utrzymanie innej osoby właściwy terenowy organ administracji państwowej zalicza do kategorii osób pilnie poszukujących pracy.

2. Po otrzymaniu zawiadomienia o potrzebie zatrudnienia z zakwaterowaniem osoby zwolnionej właściwy terenowy organ administracji państwowej jest obowiązany przesłać zakładowi karnemu, który nadesłał zawiadomienie,

wykaz wolnych miejsc pracy z zakwaterowaniem, a następnie w razie potrzeby skierować osobę zwolnioną do odpowiedniego zakładu pracy.

§ 7. 1. Uspołeczniony zakład pracy powinien przyjąć do pracy osobę, o której mowa w § 6 ust. 1, jeżeli ma odpowiednie wolne miejsca pracy, a przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Uspołeczniony zakład pracy, współdziałając ze związkami zawodowymi i innymi organizacjami społecznymi działającymi na jego terenie, powinien ułatwić osobie zatrudnionej przygotowanie zawodowe.

2. Uspołeczniony zakład pracy w miarę potrzeby i możliwości zapewni osobie zwolnionej, zatrudnionej w tym zakładzie, zakwaterowanie w hotelu robotniczym.

3. Uspołeczniony zakład pracy jest obowiązany do wypłacenia osobie zwolnionej, nie posiadającej w chwili przystąpienia do pracy środków utrzymania, na jej wniosek, zaliczki w wysokości miesięcznego najniższego wynagrodzenia osiąganego na stanowisku, na którym osoba zwolniona została zatrudniona; osoba ta jest obowiązana zwrócić pobraną zaliczkę w 6 ratach miesięcznych.

§ 8. Terenowe organy administracji państwowej stopnia powiatowego są obowiązane do udzielania świadczeń leczniczych oraz objęcia opieką społeczną osób zwolnionych niezdolnych do pracy, gdy pomoc taka jest konieczna.

§ 9. 1. Działalność w zakresie pomocy postpenitencjarnej koordynuje Minister Sprawiedliwości.

2. Minister Sprawiedliwości:

- 1) określa szczegółowe wytyczne w sprawie pomocy postpenitencjarnej,
- 2) dokonuje podziału środków przeznaczonych na pomoc postpenitencjarną i na zapobieganie przestępczości oraz ustala szczegółowy zakres ich wydatkowania.

§ 10. 1. Przy Ministrze Sprawiedliwości działa Rada Pomocy Postpenitencjarnej, zwana dalej Radą.

2. Rada jest organem doradczym Ministra Sprawiedliwości.

3. Do zadań Rady należy w szczególności:

- 1) przedstawianie wniosków w sprawach objętych koordynacją działalności w zakresie pomocy postpenitencjarnej oraz zapewnienia prawidłowego świadczenia tej pomocy,
- 2) przedstawianie wniosków w sprawie podziału środków przeznaczonych na pomoc postpenitencjarną i na zapobieganie przestępczości,
- 3) ocena bieżących potrzeb w zakresie świadczeń pomocy postpenitencjarnej.

§ 11. 1. W skład Rady wchodzi: przewodniczący, którym jest Minister Sprawiedliwości albo osoba przez niego wyznaczona, oraz jako członkowie przedstawiciele:

- 1) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 2) Ministra Oświaty i Wychowania,
- 3) Ministra Obrony Narodowej,
- 4) Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
- 5) Prokuratora Generalnego PRL,
- 6) Urzędu Rady Ministrów,
- 7) Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 8) Komendy Głównej Milicji Obywatelskiej,
- 9) Centralnej Rady Związków Zawodowych,
- 10) Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu,

- 11) Rady Naczelnej Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej,
- 12) Zarządu Głównego Ligi Kobiet,
- 13) Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej,
- 14) Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci,
- 15) Zarządu Głównego Towarzystwa Higieny Psychiczej,
- 16) Zarządu Głównego Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego,
- 17) Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża.

2. Minister Sprawiedliwości może powołać na członków Rady przedstawicieli instytucji państwowych i społecznych nie wymienionych w ust. 1 oraz inne osoby, a zwłaszcza pracowników resortu sprawiedliwości i osoby reprezentujące środowisko naukowe.

3. Rada wybiera spośród siebie prezydium, w tym dwóch zastępców przewodniczącego i sekretarza.

§ 12. 1. Działalność w zakresie pomocy postpenitencjarnej w okręgu sądu wojewódzkiego koordynuje prezes tego sądu.

2. Prezes sądu w szczególności:

- 1) czuwa nad realizacją wytycznych w sprawie pomocy postpenitencjarnej oraz dokonuje podziału otrzymanych środków przeznaczonych na tę pomoc i na zapobieganie przestępczości,
- 2) dokonuje okresowej oceny potrzeb w zakresie świadczeń pomocy postpenitencjarnej i oceny realizacji tej pomocy.

§ 13. 1. Przy prezesie sądu wojewódzkiego działa zespół wojewódzki do spraw pomocy postpenitencjarnej.

2. Zespół jest organem doradczym prezesa. Przepis § 10 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. W skład zespołu wojewódzkiego wchodzi: przewodniczący, którym jest prezes sądu wojewódzkiego, oraz jako członkowie przedstawiciele:

- 1) sądu wojewódzkiego,
- 2) prokuratury wojewódzkiej,
- 3) komendy wojewódzkiej (równorzędnej) Milicji Obywatelskiej,

- 4) wojewódzkiego zarządu zakładów karnych,
- 5) terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 6) wojewódzkiego (równorzędnego) sztabu wojskowego,
- 7) jednostek stopnia wojewódzkiego organizacji społecznych wymienionych w § 11 ust. 1.

2. Zespół wybiera spośród siebie prezydium, w tym zastępcę przewodniczącego i sekretarza.

§ 15. 1. Ze środków przeznaczonych na cele pomocy postpenitencjarnej oraz na zapobieganie przestępczości może być udzielana w razie potrzeby pomoc dla osób pokrzywdzonych przestępstwem i ich rodzin.

2. W uzasadnionych wypadkach pomoc może być świadczona rodzinom osób pozbawionych wolności oraz osobom odbywającym karę pozbawienia wolności, które nie mogą być zatrudnione z uwagi na stan zdrowia, kalectwo lub podeszły wiek i nie otrzymują pomocy spoza zakładu karnego.

§ 16. Przepisy rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie do osób, wobec których zastosowano tymczasowe aresztowanie, umieszczenie w ośrodku przystosowania społecznego lub w zakładzie przeznaczonym do wykonywania środków zabezpieczających.

§ 17. 1. Do czasu odrębnego ustawowego uregulowania sprawy zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do nieletnich i młodocianych, wobec których zastosowano środki wychowawcze lub poprawcze.

2. Na cele pomocy postpenitencjarnej oraz na zapobieganie przestępczości przewiduje się również kwoty uzyskiwane z 5-procentowych potrąceń z należności za pracę wychowanków zakładów dla nieletnich.

§ 18. Traci moc zarządzenie nr 96 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 1969 r. w sprawie koordynacji i finansowania pomocy postpenitencjarnej.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 31 maja 1974 r.

w sprawie zasiłków rodzinnych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 9 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. Nr 66, poz. 414 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Osoby uprawnione do zasiłków rodzinnych.

§ 1. 1. Do zasiłków rodzinnych uprawnieni są pracownicy podlegający ubezpieczeniu na wypadek choroby

i macierzyństwa, zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy.

2. Warunek zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy nie jest wymagany od:

- 1) pracownicy zatrudnionej co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy, jeżeli ani ona sama, ani jej małżonek nie jest podatnikiem podatku gruntowego,
- 2) inwalidy, jeżeli jest zatrudniony co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.